

LIŠKA A ČÁP

Liška pozvala čápa na večeri,
a když přišel,
podala mu řídkou kaši
na mělkém talíři.
Sama labužnický lízala,
ale čáp si nemohl ani zobnout
a musel o hladu domů.
Zakrátko pozval čáp lišku
a předložil jí nejvybranější pochoutku
ve vysoké láhvi s úzkým hrdlem.
Spokojeně vyzobával jídlo
a pobízěl přítelkyni, aby si nechala chutnat.
Liška jeho lest prokoukla,
avšak nezbylo jí nic jiného než sušit hubu.
– Jak jsi obšťastnila mne,
hostím já tebe, řekl čáp,
dobře víš, že hanba hanbou,
půjčka oplátkou se platí.

Co rád nemáš, jinému nečin.

STARÝ LEV A LIŠKA

Starý, vysílený lev, neschopný lovit,
vymyslíl lest a předstíral nemoc.
Jak se to roznese,
přicházela zvířata
ležícího krále navštívit,
avšak lev je do jednoho zadával.
Když přišla zvědět liška,
jak se nemocnému daří,
zastavila se před jeskyní
a pozdravila krále jen z dálky.
– Proč nejdeš blíž? řekl lev.
– Protože vidím mnoho šlépějí
přicházejících k tobě, řekla liška,
ale žádnou odcházející.

*Když uhodí na kosa kos,
jeden z nich utře nos.*